

למימרא דחקיקה לאו כתיבה היא –

Do you mean to say that engraving is not considered writing

OVERVIEW

The גמרא taught that a גט must be written but not engraved (or etched). The גמרא challenged this for we find by a שחרור גט that an עבד is freed with a שחרור גט which was engraved on a טבלא; proving that engraving is also considered writing. תוספות explains why the גמרא did not challenge this ruling from a more obvious source.

תוספות responds to an anticipated difficulty:

הוה מצי לאקשוויי מלוחות דכתיב בהו כתיבה בכמה קראי¹ –

The גמרא **could have asked from the לוחות**, where the term **כתיבה** is written regarding the לוחות **in many פסוקים** -

והיה כתבם חקוק כדכתיב (שמות לב') **חרות על הלוחות** –

Even though **their writing** was actually engraved as it is written **חרות על הלוחות** – **engraved on the לוחות** -

אלא דניחא ליה למיפרך מגט אגט:

However, the גמרא **preferred to ask from שחרור גט on a אשה אגט**.

SUMMARY

It is preferable to contrast similar items than to contradict from non-similar items.

THINKING IT OVER

Why did תוספות initially assume that we should ask from the לוחות, and why did תוספות conclude that it is preferable to ask אגט rather than to ask from the לוחות?

¹ See הלח' אבן כתובים באצבע אלקים which reads: שמות (תשא) לא, יה, יח. See also following footnote # 2.

² והלח' מעשה אלקים המה והמכתב מכתב אלקים הוא חרות על הלוחות פסוק טז